

Оствалдъ, който — както самъ си признава — никога не билъ се замислялъ надъ подобенъ въпросъ.

— А ето що, господине професоре, пояснилъ просто японецътъ, — ние сме младъ народъ. Нашата страна е млада, а строители на живота ни сж потрѣбни много. Нуждни ни сж, колкото се може, повече *велики* хора. Ние ги търсимъ. Вие знаете, че у всѣки народъ, въ всѣка страна деца съ голѣми дарби се раждатъ много повече, отколкото се проявяватъ отсетне въ живота. Тежкитѣ и жестоки условия на живота не позволяватъ на много талантливи деца да развиятъ своитѣ дарби. Ние въ Япония сме решили да помогнемъ на тия таланти доколкото ни е възможно. Народното събрание предвижда всѣка година въ държавния бюджетъ милиони за образованието и възпитанието на даровититѣ деца изъ срѣдата на най-беднитѣ слоеве на народа. Всѣки народенъ представителъ, всѣки лѣкарь, чиновникъ, селски кметъ сж задължени да съобщатъ на министра на народната просвѣта веднага, щомъ узнаятъ за нѣкое талантливо дете — било то момче или момиче. Детето се взема и се възпитава при най-благоприятни условия. Стараятъ се да развиятъ напълно всичкитѣ му сили и способности.

— Но случватъ се и грѣшки, продължилъ японецътъ. Следъ редъ години внимателно възпитание децата не винаги оправдаватъ голѣмитѣ надежди, които сж били възлагани на тѣхъ и тогава на халосъ отиватъ разходванитѣ пари. — Ето защо ви молимъ: да ни посочите нѣкои признаци, по които безпогрѣшно да опредѣлимъ, ще излѣзе ли отъ едно дете великъ човѣкъ или не.

Стариятъ професоръ билъ смаянъ отъ думитѣ на японца и отъ мѣдритѣ грижи на японската власть относительно възпитанието на великитѣ хора. Той не можалъ тогава да даде никакви указания, но почналъ да мисли надъ въпроса за възпитанието на великитѣ хора. Събиралъ материалъ. Изучавалъ развитието на талантитѣ. И написалъ книгата „Великитѣ хора“ — една бележита книга, въ която стариятъ професоръ разправя главно, **не какво велико сж извършили тия хора, а какъ тѣ сж успѣли да станатъ велики.**

Следъ проклетата всеобща война всички народи на земното кълбо търпятъ голѣми лишения и нужди, които растатъ и растатъ. Човѣчеството се е задънило въ улица,